

31991L0496

L 268/56

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

24.9.1991

**DIRECTIVA CONSILIULUI
din 15 iulie 1991**

de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE

(91/496/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât animalele vii figurează pe lista din anexa II la tratat;

întrucât stabilirea la nivel comunitar a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe contribuie la garantarea securității aprovizionărilor și la asigurarea stabilității piețelor, armonizând în același timp măsurile necesare pentru asigurarea protecției sănătății animalelor;

întrucât articolul 23 din Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽³⁾ prevede, în special, că Consiliul trebuie să stabilească normele și principiile generale aplicabile în cazul controalelor la importurile, provenite din țări terțe, de animale reglementate de directiva în cauză;

întrucât este necesar ca fiecare lot de animale provenit din țări terțe să fie supus unui control al documentelor și al identității din momentul introducerii acestuia pe teritoriul Comunității;

întrucât ar trebui stabilite principii valabile în întreaga Comunitate cu privire la organizarea și urmările controalelor fizice care trebuie efectuate de către autoritățile sanitar-veterinare competente;

întrucât ar trebui prevăzut un regim de protecție; întrucât, în acest context, Comisia trebuie să poată acționa, în special prin deplasarea la fața locului și prin adoptarea măsurilor corespunzătoare situației;

întrucât o funcționare armonioasă a sistemului de control implică o procedură de autorizare și o inspecție a punctelor de control la

frontieră, precum și un schimb de funcționari abilitați să efectueze controalele animalelor vii provenite din țări terțe;

întrucât stabilirea la nivel comunitar de principii comune este cu atât mai necesară cu cât, în vederea realizării pieței interne, se vor elimina controalele la frontierele interne;

întrucât ar trebui modificate Directivele 89/662/CEE ⁽⁴⁾, 90/425/CEE și 90/675/CEE pentru a le adapta prezentei directive;

întrucât pare necesar să se prevadă eventuale măsuri tranzitorii, limitate în timp, pentru a facilita trecerea la noul regim de control, pus în aplicare de prezenta directivă;

întrucât ar trebui să i se atribuie Comisiei sarcina de a adopta măsurile de aplicare a prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Statele membre efectuează, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, controalele sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe și introduse în Comunitate.

(2) Prezenta directivă nu se aplică controalelor sanitar-veterinare ale animalelor de companie, altele decât ecvideele, care însoțesc, fără scop lucrativ, călătorii.

Articolul 2

(1) În sensul prezentei directive, definițiile care figurează la articolul 2 din Directiva 90/425/CEE se aplică, dacă este necesar.

(2) În afară de acestea, se înțelege prin:

(a) „controlul documentelor”: verificarea certificatelor sau documentelor sanitar-veterinare care însoțesc animalul;

⁽¹⁾ JO C 89, 6.4.1991, p. 5.

⁽²⁾ JO C 183, 15.7.1991.

⁽³⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/174/CEE (JO L 85, 5.4.1991, p. 37).

⁽⁴⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.

- (b) „controlul identității”: verificarea, prin simplă inspecție vizuală, a concordanței dintre documente sau certificate și animale, precum și a prezenței și a concordanței mărcilor care trebuie să apară pe animale;
- (c) „control fizic”: controlul animalului însuși, care poate consta într-o prelevare de probe, o testare în laborator a acestor probe, precum și, după caz, controale suplimentare în timpul carantinei;
- (d) „importator”: orice persoană fizică sau juridică care prezintă animalele în scopul importării acestora în Comunitate;
- (e) „lot”: o cantitate de animale din aceeași specie, inclusă în același certificat sau document sanitar-veterinar, transportată cu același mijloc de transport și care provine din aceeași țară terță sau din aceeași parte a unei țări terțe;
- (f) „punct de control la frontieră”: orice punct de control situat în imediata vecinătate a frontierei externe a unui din teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE a Consiliului din 10 decembrie 1990 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale produselor provenite din țări terțe introduse în Comunitate ⁽¹⁾, desemnat și autorizat în conformitate cu articolul 6.

CAPITOLUL I

Organizarea și urmările controalelor

Articolul 3

- (1) Statele membre asigură ca:
- (a) importatorii să fie obligați să comunice personalului sanitar-veterinar din punctul de control la frontieră unde animalele urmează să fie prezentate, cu o zi lucrătoare înainte, numărul și natura animalelor, precum și momentul estimat al sosirii lor;
- (b) animalele să fie conduse direct, sub control oficial, la punctul de control la frontieră menționat la articolul 6 sau, după caz, la o unitate de carantină, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță;
- (c) animalele să nu poată părăsi postul de control sau unitatea în cauză decât în cazul în care, fără a aduce atingere dispozițiilor speciale care urmează să fie adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, se face dovada:
- (i) sub forma unui certificat prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță sau la articolul 8, că s-au efectuat controalele sanitar-veterinare ale animalelor în cauză, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a), (b) și (d) și articolele 8 și 9, în conformitate cu cerințele autorității competente;

- (ii) că s-au achitat taxele de control sanitar-veterinar și că, după caz, s-a depus o garanție care să acopere eventualele cheltuieli prevăzute la articolul 10 alineatul (1) a doua și a treia liniuță și alineatul (6) și la articolul 12 alineatul (2);
- (d) autoritatea vamală să nu autorizeze punerea în liberă circulație pe teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE decât în cazul în care, fără a aduce atingere dispozițiilor speciale care urmează să fie adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, se aduce dovada respectării cerințelor de la litera (c).
- (2) Normele de aplicare a prezentului articol se aprobă, după caz, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 4

- (1) Statele membre se asigură că, oricare ar fi destinația animalelor, fiecare lot de animale provenit dintr-o țară terță este supus de către autoritatea sanitar-veterinară unui control al documentelor și unui control al identității într-un punct de control la frontieră situat pe unul din teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE și autorizat, în acest sens, pentru a verifica:

- originea lor;
  - destinația lor ulterioară, în special în caz de tranzit sau în cazul animalelor ale căror schimburi comerciale nu au făcut obiectul unei armonizări comunitare sau unor cerințe specifice recunoscute de o decizie comunitară pentru statul membru de destinație;
  - faptul că informațiile pe care certificatele sau documentele le conțin corespund garanțiilor cerute de normele comunitare sau, în cazul în care este vorba de animale ale căror schimburi comerciale nu au făcut obiectul unei armonizări comunitare, corespund garanțiilor cerute de normele interne aplicabile în diferitele cazuri prevăzute de prezenta directivă.
- (2) Fără a aduce atingere scutiilor prevăzute la articolul 8, medicul veterinar oficial trebuie să efectueze un control fizic al animalelor prezentate la punctul de control la frontieră. Acest control trebuie să cuprindă, în special:

- (a) un examen clinic al animalelor, prin care să se asigure că acestea sunt conforme cu indicațiile furnizate în certificatul sau în documentul care le însoțește și că sunt sănătoase din punct de vedere clinic.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, se poate obține o derogare, în anumite condiții și în conformitate cu norme care urmează să fie stabilite în conformitate cu aceeași procedură, de la principiul examenului clinic individual pentru anumite categorii și specii de animale;

- (b) eventuale examene de laborator care se consideră necesare sau care sunt prevăzute de normele comunitare;
- (c) eventuale prelevări oficiale de probe în scopul căutării de reziduuri care trebuie analizate în cel mai scurt timp;

⁽¹⁾ JO L 373, 31.12.1990, p. 1.

(d) verificarea respectării cerințelor minime ale Directivei 77/489/CEE a Consiliului din 18 iulie 1977 privind protecția animalelor în timpul transportului internațional ⁽¹⁾.

Medicul veterinar oficial trebuie, în sensul unui control ulterior al transportului și, după caz, al respectării cerințelor suplimentare ale exploatației de destinație, să comunice autorităților competente din statul membru de destinație informațiile necesare prin intermediul unui sistem de schimb de informații prevăzut la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE.

Medicul veterinar oficial poate fi asistat, în unele din sarcinile menționate anterior, de un personal calificat, special instruit în acest scop și aflat în responsabilitatea sa.

(3) Cu toate acestea, prin derogare de la alineatele (1) și (2), în cazul animalelor introduse într-un port sau într-un aeroport aflat pe teritoriul menționat în anexa I la Directiva 90/675/CEE, controlul identității și cel fizic se pot efectua în acest port sau aeroport de destinație, cu condiția ca acesta să dispună de un punct de control la frontieră, asemenea celui menționat la articolul 6, și ca animalele să-și continue călătoria, după caz, pe cale maritimă sau aeriană pe aceeași navă sau avion. În acest caz, autoritatea competentă care a efectuat controlul documentelor informează medicul veterinar oficial de la punctul de control al statului membru de destinație, fie direct, fie prin intermediul autorității sanitar-veterinare locale, cu privire la trecerea animalelor, prin sistemul de schimb de informații menționat la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE.

(4) Toate cheltuielile legate de punerea în aplicare a prezentului articol sunt suportate de expeditor, destinatar sau de mandatarul acestora, fără nici o despăgubire din partea statului membru.

(5) Normele de aplicare a prezentului articol, inclusiv cele privind formarea și calificarea personalului de asistență sunt, dacă este necesar, adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 5

Introducerea pe teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE este interzisă în cazul în care aceste controale arată:

(a) că animalele din speciile pentru care normele de reglementare a importurilor au fost armonizate la nivel comunitar provin, fără a aduce atingere condițiilor speciale prevăzute la articolul 19 din Directiva 90/426/CEE ⁽²⁾ cu privire la circulația și importurile de ecvidee originare din țările terțe, de pe teritoriul sau dintr-o parte a teritoriului unei țări terțe care nu figurează pe listele stabilite în conformitate cu normele comunitare pentru speciile în cauză sau provenite dintr-o țară terță de unde importurile sunt interzise ca urmare a unei decizii comunitare;

(b) că animalele, altele decât cele menționate la litera (a), nu respectă cerințele prevăzute de normele interne, care corespund diferitelor cazuri prevăzute de prezenta directivă;

(c) că animalele sunt atinse sau suspecte de a fi atinse sau contaminate de o boală contagioasă sau că prezintă un risc pentru sănătatea publică sau animală sau pentru orice alt motiv prevăzut de normele comunitare;

(d) că nu au fost respectate, de către țara terță exportatoare, cerințele prevăzute de normele comunitare;

(e) că animalele nu sunt apte pentru a continua călătoria;

(f) că certificatul sau documentul sanitar-veterinar care însoțește animalele în cauză nu este conform cu cerințele stabilite în temeiul normelor comunitare sau, în lipsa unor norme armonizate, cu cerințele prevăzute de normele interne care corespund diferitelor cazuri prevăzute de prezenta directivă.

Normele de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 6

(1) Punctele de control la frontieră trebuie să corespundă dispozițiilor prezentului articol.

(2) Orice punct de control la frontieră trebuie să fie:

(a) situat la punctul de intrare pe unul din teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE.

Cu toate acestea, o anumită distanță față de punctul de intrare poate fi tolerată în cazul în care aceasta este necesară din constrângeri geografice (cum ar fi debarcadere, gări, trecătoare) și cu condiția ca punctul de control, în acest caz, să fie situat departe de crescătorii sau de locurile unde se găsesc animale care ar putea fi infectate cu boli contagioase;

(b) situat într-o zonă vamală care să permită efectuarea celorlalte formalități administrative, inclusiv formalitățile vamale privind importul;

(c) desemnat și autorizat în conformitate cu alineatul (3);

(d) plasat sub autoritatea unui medic veterinar oficial, care să-și asume efectiv responsabilitatea controalelor. Medicul veterinar oficial poate fi asistat de personal calificat, special instruit în acest scop și aflat în responsabilitatea sa.

(3) Înainte de 1 ianuarie 1992, statele membre prezintă Comisiei, în urma unei preselecții efectuate de autoritățile naționale în colaborare cu serviciile Comisiei în scopul verificării conformității cu cerințele minime din anexa A, lista punctelor de control la frontieră însărcinate cu efectuarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor, furnizând indicațiile următoare:

⁽¹⁾ JO L 200, 8.8.1977, p. 10.

⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 42.

- (a) natura punctului de control la frontieră,
- port;
  - aeroport;
  - post de control rutier;
  - post feroviar;
- (b) natura animalelor care ar putea fi controlate la punctul de control la frontieră, în funcție de echipamentul și personalul veterinar disponibile, menționându-se, în acest caz, animalele care nu pot fi controlate și, în cazul ecvideelor înregistrate, programul de lucru al unui punct de control la frontieră special desemnat;
- (c) dotarea cu personal însărcinat cu efectuarea controalelor sanitar-veterinare:
- numărul de medici veterinari oficiali, cu cel puțin un medic veterinar oficial de serviciu în timpul programului de lucru al punctului de control la frontieră;
  - numărul de personal auxiliar sau de asistenți cu o calificare specială;
- (d) descrierea echipamentului și a locațiilor disponibile pentru:
- controlul documentelor;
  - controlul fizic;
  - recoltarea de probe;
  - analizele generale prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (b);
  - analizele specifice cerute de medicul veterinar oficial;
- (e) capacitatea locațiilor disponibile pentru eventuala adăpostire a animalelor în așteptarea rezultatelor analizelor;
- (f) natura echipamentului, care să permită un schimb de informații rapid, în special cu celelalte puncte de control la frontieră;
- (g) importanța fluxurilor comerciale (tipuri de animale și cantitățile care tranzitează prin punctul de control la frontieră).

(4) Comisia procedează, în colaborare cu autoritățile naționale competente, la inspectia punctelor de control la frontieră autorizate în conformitate cu alineatul (3), pentru a se asigura că normele de control sanitar-veterinar se aplică uniform și că diferitele puncte de control dispun într-adevăr de infrastructura necesară și respectă cerințele minime prevăzute în anexa A.

Comisia prezintă Comitetului permanent veterinar, înainte de 1 ianuarie 1992, un raport privind rezultatele inspecției menționate la primul paragraf, precum și propuneri care țin seama de concluziile acestui raport și care vizează întocmirea unei liste comunitare a punctelor de control la frontieră. Autorizarea și eventualele actualizări ale acestei liste se realizează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22.

Raportul menționat anterior va ține seama de eventualele dificultăți întâlnite de anumite state membre, în cazul în care preselecția menționată la alineatul (3) *in limine* ar urma să ducă la

desființarea unui număr important de puncte de control la frontieră până la data de 1 iulie 1992.

Pentru a ține seama de aceste posibile dificultăți, anumite puncte de control la frontieră pot fi menținute în activitate pe o perioadă de maximum trei ani, pentru a se conforma cerințelor legate de echipament și de structură, prevăzute de prezenta directivă.

Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* lista punctelor de control la frontieră autorizate, precum și eventualele actualizări ale acesteia.

(5) Normele de aplicare a prezentului articol se adoptă, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 7

(1) În cazul în care animalele din speciile pentru care normele care reglementează importurile au fost armonizate la nivel comunitar nu sunt destinate introducerii pe piață pe teritoriul statului membru care a efectuat controalele menționate la articolul 4, medicul veterinar oficial de la punctul de control la frontieră, fără a aduce atingere condițiilor specifice aplicabile ecvideelor înregistrate și însoțite de documentul de identificare prevăzut de Directiva 90/427/CEE ⁽¹⁾:

- furnizează persoanei interesate una sau, în cazul separării lotului, mai multe copii legalizate ale certificatelor originale ale animalelor, termenul de valabilitate al acestor copii fiind de zece zile;

- eliberează un certificat în conformitate cu un model care urmează să fie stabilit de Comisie potrivit procedurii prevăzute la articolul 23, care atestă că respectivele controale menționate la articolul 4 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a), (b) și (d) au fost efectuate în conformitate cu cerințele medicului veterinar oficial, precizând natura probelor prelevate și rezultatele posibile ale examenelor de laborator, sau termenul la care se așteaptă aceste rezultate;

- păstrează certificatul sau certificatele originale care însoțesc animalele.

(2) Normele de aplicare de la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

(3) După trecerea prin punctele de control la frontieră, schimburile comerciale cu animalele menționate la alineatul (1) și admise pe teritoriile menționate la anexa I la Directiva 90/675/CEE se efectuează în conformitate cu normelor de control sanitar veterinar stabilite de Directiva 90/425/CEE.

⁽¹⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 55.

În special, informația furnizată autorității competente a locului de destinație prin sistemul de schimb de informații, menționat la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE, trebuie să specifice:

- dacă animalele sunt destinate unui stat membru sau unei regiuni care are cerințe specifice;
- dacă s-au efectuat prelevări de probe, dar că rezultatele nu se cunosc în momentul plecării mijlocului de transport din punctul de control la frontieră.

Articolul 8

A. Statele membre se asigură că:

1. controalele sanitar-veterinare ale importurilor de animale din speciile care nu sunt menționate în anexa A la Directiva 90/425/CEE se efectuează în conformitate cu următoarele dispoziții:

- (a) în cazul prezentării directe la unul din punctele de control la frontieră din statul membru care intenționează să procedeze la aceste importuri, animalele trebuie supuse în acel loc la toate controalele prevăzute la articolul 4;
- (b) în cazul prezentării animalelor la un punct de control la frontieră situat într-un alt stat membru, cu acordul prealabil al acestuia din urmă:
  - (i) fie se efectuează toate controalele prevăzute la articolul 4, în numele statului membru de destinație, în special în scopul verificării respectării cerințelor de sănătate animală din statul membru de destinație;
  - (ii) fie, în cazul unui acord între autoritățile centrale competente ale celor două state membre și, după caz, între autoritatea statului sau statelor membre de tranzit, se efectuează numai controalele prevăzute la articolul 4 alineatul (1), iar controalele prevăzute la articolul 4 alineatul (2) trebuie, în acest caz, efectuate în statul membru de destinație.

În acest ultim caz, animalele nu pot totuși să părăsească punctul de control la frontieră unde au avut loc controalele documentelor și ale identității, decât în vehicule sigilate și numai după ce medicul veterinar oficial de la postul în cauză:

- a menționat trecerea și controalele efectuate pe copia certificatului sau, în cazul separării lotului, pe copiile certificatelor originale;
- a informat autoritatea sanitar-veterinară de la locul de destinație sau, după caz, din statul sau statele membre de tranzit, cu privire la trecerea animalelor prezentate, prin intermediul sistemului de schimb de informații prevăzut la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE,

- prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) litera (c), a eliberat autoritatea vamală competență de la punctul de control la frontieră de responsabilitatea privind animalele prezentate.

În cazul animalelor destinate sacrificării, statele membre nu pot să recurgă decât la soluția prevăzută la punctul (i).

Statele membre informează Comisia și reprezentanții celorlalte state membre, reuniți în cadrul Comitetului permanent veterinar, cu privire la cazurile în care s-a recurs la soluția prevăzută la punctul (ii);

2. în așteptarea deciziilor specifice prevăzute de normele comunitare, animalele în cazul cărora schimburile comerciale au fost armonizate la nivel comunitar, dar care provin dintr-o țară terță pentru care nu s-au stabilit încă condițiile uniforme de sănătate animală, sunt importate în următoarele condiții:

- trebuie să fi staționat în țara terță de expediere cel puțin în perioadele de ședere prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din Directiva 72/462/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1972 privind problemele de sănătate animală și publică ce apar la importurile de bovine, porcine, ovine și caprine, respectiv de carne proaspătă sau de produse din carne provenite din țări terțe ⁽¹⁾;
- trebuie să fie supuse controalelor prevăzute la articolul 4;
- nu pot părăsi punctul de control la frontieră sau stația de carantină, decât în cazul în care aceste controale dovedesc că animalul sau lotul de animale:
  - (i) fie respectă, fără a aduce atingere cerințelor specifice aplicabile țărilor terțe în cauză în raport cu Comunitatea, în ceea ce privește bolile exotice, cerințele de sănătate animală stabilite de directivele menționate în anexa A la Directiva 90/425/CEE, aplicabile schimburilor comerciale cu animale din speciile în cauză sau respectă cerințele prevăzute de Directiva 72/462/CEE;
  - (ii) fie respectă, în cazul uneia sau mai multor boli specifice, cerințele de echivalență recunoscute, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, pe bază de reciprocitate, între cerințele țărilor terțe și cele ale Comunității,
- trebuie, în cazul în care sunt destinate unui stat membru care beneficiază de garanții suplimentare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (e)

(1) JO L 302, 31.12.1972, p. 28, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/266/CEE (JO L 134, 29.5.1991, p. 45).

punctele (iii) și (iv) din Directiva 90/425/CEE, să respecte cerințele stabilite în domeniu pentru schimburile comerciale intracomunitare;

- trebuie, după trecerea prin punctul de control la frontieră, să fie transportate la abatorul de destinație, în cazul în care este vorba de animale destinate sacrificării, sau la exploatarea de destinație, în cazul în care este vorba de animale pentru reproducție și producție sau de animale de acvacultură;
3. în cazul în care controalele prevăzute la punctele 1 și 2 arată că animalul sau lotul de animale nu răspunde cerințelor menționate la punctele în cauză, acesta nu poate părăsi punctul de control la frontieră sau unitatea de carantină și, în acest caz, se aplică articolul 12;
  4. în cazul în care animalele menționate la punctul 1 nu sunt destinate introducerii pe piață pe teritoriul statului membru care a efectuat controalele sanitar-veterinare, se aplică dispozițiile articolului 7, în special cele privind eliberarea certificatului;
  5. la destinație, animalele pentru reproducție și producție rămân sub supravegherea oficială a autorităților sanitar-veterinare competente. După o perioadă de observație, care urmează să fie stabilită în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, animalele pot face obiectul unor schimburi comerciale intracomunitare în condițiile prevăzute de Directiva 90/425/CEE.

Animalele destinate sacrificării sunt supuse, în abatorul de destinație, normelor comunitare privind sacrificarea speciilor în cauză.

- B. Normele de aplicare a prezentului articol se adoptă, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 9

- (1) Statele membre autorizează transportul animalelor care provin din țări terțe către o altă țară terță, cu condiția ca:
  - (a) acest transport să fi fost autorizat anterior de medicul veterinar oficial de la punctul de control la frontieră din statul membru pe teritoriul căruia animalele trebuie prezentate pentru a fi supuse controalelor prevăzute la articolul 4 și, după caz, de autoritatea centrală competentă din statul sau statele membre de tranzit;
  - (b) persoana interesată să facă dovada că prima țară terță în care animalele sunt transportate, după tranzitarea unuia din teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE, se angajează să nu respingă sau să reexpedieze, în nici un caz,

animalele al căror import sau tranzit l-a autorizat și să respecte, pe teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE, cerințele normelor comunitare privind protecția în timpul transportului;

- (c) controlul menționat la articolul 4 să fi demonstrat, în cazul în care s-a efectuat, după trecerea printr-o unitate de carantină, în conformitate cu cerințele serviciului sanitar-veterinar, că animalele respectă cerințele prezentei directive sau, în cazul în care este vorba de animalele menționate în anexa A la Directiva 90/425/CEE, că oferă garanții sanitar-veterinare, recunoscute în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, care să fie cel puțin echivalente cerințelor în cauză;
  - (d) autoritatea competentă de la punctul de control la frontieră să semnaleze autorităților competente din statul membru sau din statele membre de tranzit și de la punctul de frontieră la ieșire trecerea animalelor, prin intermediul sistemului de schimb de informații menționat la articolul 12 alineatul (4) al doilea paragraf;
  - (e) în cazul traversării unuia din teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE, acest transport să se efectueze sub regim de tranzit comunitar (tranzit exterior) sau sub orice alt regim de tranzit vamal prevăzut de normele comunitare, singurele manipulări autorizate în cursul acestui transport fiind cele care se efectuează la punctul de intrare pe teritoriul în cauză sau, respectiv, de ieșire, sau operațiunile destinate asigurării bunăstării animalelor.
- (2) Toate cheltuielile legate de punerea în aplicare a prezentului articol sunt suportate de expeditor, destinatar sau de mandatarul acestora, fără nici o despăgubire din partea statului membru.

Articolul 10

- (1) În cazul în care normele comunitare sau, în cazul domeniilor încă nearmonizate, normele interne din locul de destinație, sub rezerva respectării normelor generale din tratat, prevăd punerea în carantină sau izolarea animalelor vii, acestea pot să aibă loc:
  - în cazul în care este vorba de boli, altele decât febra aftoasă, turbarea și boala Newcastle, într-o unitate de carantină situată în țara terță de origine, cu condiția ca aceasta să fi fost autorizată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22 și să fi făcut obiectul unui control regulat din partea experților veterinari ai Comisiei;
  - într-o unitate de carantină situată pe teritoriul Comunității și care respectă cerințele din anexa B;
  - în exploatarea de destinație.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, se pot stabili garanții suplimentare care trebuie respectate în timpul transportului dintre unitățile de carantină, exploatarea de origine și cele de destinație și punctele de control la frontieră, precum și în unitățile de carantină prevăzute la primul paragraf prima liniuță.

(2) În cazul în care medicul veterinar oficial, responsabil de punctul de control la frontieră, hotărăște punerea în carantină, aceasta trebuie să aibă loc, în funcție de riscul diagnosticat de medicul veterinar oficial:

- fie la punctul de control la frontieră sau în imediata apropiere a acestuia;
- fie în exploatarea de destinație;
- fie într-o unitate de carantină situată în apropierea exploatarea de destinație.

(3) Condițiile generale care trebuie respectate în cazul unităților de carantină, prevăzute la alineatul (1) prima și a doua liniuță, sunt stabilite în anexa B.

Condițiile speciale de autorizare, valabile pentru diferitele specii de animale, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

(4) Autorizarea și eventualele actualizări ale listei unităților de carantină, menționate la alineatul (1) prima și a doua liniuță și la alineatul (2) prima liniuță, trebuie efectuate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22. Aceste unități de carantină sunt supuse inspecției prevăzute la articolul 19.

Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* lista acestor stații de carantină, precum și eventualele actualizări ale acesteia.

(5) Alineatul (1) al doilea paragraf și alineatele (3) și (4) din prezentul articol nu se aplică în cazul unităților de carantină rezervate animalelor menționate la articolul 8 secțiunea A punctul 1.

(6) Toate cheltuielile legate de punerea în aplicare a prezentului articol sunt suportate de expeditor, destinatar sau de mandatarul acestora, fără nici o despăgubire din partea statului membru.

(7) Comisia prezintă Consiliului, înainte de 1 ianuarie 1996, un raport, însoțit de posibile propuneri, cu privire la oportunitatea de a înființa unități de carantină comunitare, cu o participare financiară a Comunității la funcționarea acestora.

Articolul 11

(1) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentului capitol, medicul veterinar oficial sau autoritatea competentă, în caz de suspiciune de nerespectare a legislației din sectorul sanitar-veterinar sau în cazul unor îndoieli privind identitatea animalului, efectuează toate controalele sanitar-veterinare pe care le consideră potrivite.

(2) Statele membre iau măsurile administrative sau penale corespunzătoare sancționării oricărei încălcări a legislației din sectorul sanitar-veterinar de către persoanele fizice sau juridice, în cazul

constatării unor încălcări ale normelor comunitare, în special în cazul în care se constată că certificatele sau documentele stabilite nu corespund stării reale a animalelor, că mărcile de identificare nu sunt conforme cu aceste norme, că animalele nu au fost prezentate la nici un punct de control la frontieră sau că destinația prevăzută inițial pentru animale nu a fost respectată.

Articolul 12

(1) În cazul în care controalele prevăzute de prezenta directivă arată că unele animale nu respectă cerințele impuse de normele comunitare sau, în domeniile încă nearmonizate, de normele interne, sau că s-a comis o neregulă, autoritatea competentă, după consultarea importatorului sau a reprezentantului acestuia, decide cu privire la:

- (a) adăpostirea, alimentarea și adăparea animalelor, și, dacă este necesar, acordarea de îngrijiri medicale;
- (b) punerea în carantină sau izolarea lotului, după caz;
- (c) reexpedierea lotului de animale, într-un termen care urmează să fie stabilit de autoritatea națională competentă, în afara teritoriilor menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE, în cazul în care condițiile de sănătate animală sau cele privind bunăstarea animalelor nu interzic acest lucru.

În acest caz, medicul veterinar oficial de la punctul de control la frontieră trebuie:

- să informeze celelalte puncte de control la frontieră, în conformitate cu alineatul (4), cu privire la refuzarea lotului, menționând și încălcările constatate;
- să anuleze, în conformitate cu anumite norme care urmează să fie definite în conformitate cu articolul 23, certificatul sau documentul sanitar veterinar care însoțește lotul refuzat;
- în conformitate cu un interval care urmează să fie stabilit, să aducă la cunoștința Comisiei, prin intermediul autorității centrale competente, natura și periodicitatea încălcărilor constatate.

În cazul în care reexpedierea este imposibilă, în special din motive de bunăstare a animalelor, medicul veterinar oficial:

- poate, în urma unui acord prealabil din partea autorității competente și în urma inspecției *ante mortem*, autoriza sacrificarea animalelor în scopul consumului uman, în condițiile prevăzute de normele comunitare;
- în caz contrar, trebuie să dispună sacrificarea animalelor în alte scopuri decât consumul uman sau distrugerea carcaselor sau cadavrelor, precizând condițiile legate de controlul folosirii produselor astfel obținute.

Autoritatea centrală competentă informează Comisia cu privire la cazurile în care se recurge la aceste derogări, în conformitate cu alineatul (4).

Aceasta din urmă comunică în mod regulat Comitetului permanent veterinar aceste informații.

(2) Cheltuielile aferente măsurilor prevăzute la alineatul (1), inclusiv distrugerea sau folosirea cărnii în alte scopuri, îi revin importatorului sau reprezentantului acestuia.

Rezultatul vânzării produselor menționate la alineatul (1) litera (c) al treilea paragraf trebuie să îi revină proprietarului animalelor sau mandatarului acestuia, după deducerea cheltuielilor menționate anterior.

(3) Normele de aplicare a prezentului articol se adoptă, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

(4) Informarea autorităților competente din statele membre, a punctelor de control la frontieră și a Comisiei se efectuează în cadrul programului de dezvoltare a informatizării procedurilor de control sanitar-veterinar.

În acest scop, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, instituie un sistem de tratare a informațiilor, cu bănci de date, care pune în legătură serviciile punctelor de control la frontieră, autoritățile sanitar-veterinare competente ale Comisiei, care include toate elementele privind importurile de animale provenite din țări terțe (proiectul Shift) și care este legat la sistemul de schimb de informații dintre autoritățile sanitar-veterinare prevăzute la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE.

(5) Autoritățile competente comunică, după caz, informațiile de care dispun, în conformitate cu dispozițiile Directivei 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statele membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației din sectorul veterinar și zootehnic ⁽¹⁾.

Articolul 13

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, pe baza planurilor prevăzute la al doilea paragraf, normele de aplicare la importurile de animale destinate sacrificării destinate consumului local, precum și de animale pentru reproducție și producție în anumite părți din teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE, pentru a ține seama de constrângerile naturale specifice ale acestora, în special de distanța în raport cu partea continentală a teritoriului Comunității.

În acest scop, statele membre prezintă Comisiei, până la 31 decembrie 1991, un plan care să indice modalitățile de efectuare a controalelor, în regiunile menționate la primul paragraf, la importurile de animale provenite din țări terțe. Aceste planuri trebuie să precizeze controalele care permit să se evite ca

animalele introduse pe teritoriile în cauză sau produsele din carnea acestora să nu fie în nici un caz expediate către restul teritoriului Comunității.

Articolul 14

În scopul efectuării controalelor menționate la articolul 7 alineatul (3) din prezenta directivă, identificarea și înregistrarea prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 90/425/CEE trebuie, cu excepția animalelor destinate sacrificării și a ecvideelor înregistrate, să se facă la locul de destinație a animalelor, după caz, ulterior perioadei de observație prevăzută la articolul 8 secțiunea A punctul 5 din prezenta directivă.

Modalitățile de identificare sau de marcare a animalelor destinate sacrificării se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 15

(1) Statele membre asigură perceperea unei redevențe de sănătate la importul animalelor menționate de prezenta directivă sub titlul de cheltuieli ocazionale de inspecție și controalele sanitar-veterinare prevăzute la articolele 4, 5 și 8.

(2) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, adoptă, înainte de 1 iulie 1992, nivelul sau nivelurile redevențelor menționate la alineatul (1), precum și normele și principiile de aplicare a prezentei directive și cazurile de excepție.

Articolul 16

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, se poate aplica o frecvență redusă a controalelor de identitate și/sau a controalelor fizice, fără a aduce atingere controalelor privind respectarea cerințelor de bunăstare a animalelor în timpul transportului, pe baza reciprocității, în anumite condiții, în special în funcție de rezultatele controalelor anterioare adoptării prezentei directive.

Pentru acordarea unor asemenea derogări, Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) garanțiile oferite de țările terțe în ceea ce privește respectarea cerințelor comunitare, în special a celor ale Directivelor 72/462/CEE și 90/426/CEE;
- (b) situația stării de sănătate a animalelor din țara terță în cauză;
- (c) informațiile privind starea de sănătate din țara terță în cauză;
- (d) natura măsurilor de control și de combatere a bolilor aplicate de țara terță în cauză;
- (e) structurile și competențele serviciului sanitar-veterinar;
- (f) normele privind autorizarea anumitor substanțe și respectarea cerințelor prevăzute la articolul 7 din Directiva 86/469/CEE a

⁽¹⁾ JO L 351, 2.12.1989, p. 34.

Consiliului din 16 septembrie 1986 privind testarea prezenței reziduurilor la animale și la carnea proaspătă ⁽¹⁾;

(g) rezultatul vizitelor de inspecție comunitară;

(h) rezultatul controalelor efectuate la importuri.

Articolul 17

Nu sunt afectate de prezenta directivă căile de recurs deschise în temeiul legislației în vigoare din statele membre împotriva deciziilor autorităților competente.

Deciziile luate de autoritățile competente din statul membru de destinație trebuie comunicate, împreună cu indicarea motivelor, importatorului sau mandatarului acestuia.

În cazul în care importatorul sau mandatarul acestuia o cere, deciziile motivate trebuie să îi fie comunicate, în scris, cu indicarea căilor de recurs pe care i le oferă legislația în vigoare în statul membru unde se află punctul de control la frontieră, precum și a formei și termenelor în care aceste recursuri trebuie introduse.

CAPITOLUL II

Salvgardare

Articolul 18

(1) În cazul în care, pe teritoriul unei țări terțe, apare sau se răspândește o boală prevăzută de Directiva 82/894/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1982 privind notificarea bolilor animalelor în cadrul Comunității ⁽²⁾, o zoonoză sau o boală sau cauză care ar putea constitui un pericol grav pentru sănătatea animalelor sau a oamenilor sau, în cazul în care orice alt motiv grav de sănătate animală o justifică, în special din cauza constatărilor făcute de experții săi veterinari, Comisia, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, ia fără întârziere, în funcție de gravitatea situației, una din următoarele măsuri:

— suspendarea importurilor provenite din toată țara sau dintr-o parte a țării terțe în cauză și, după caz, din țara terță de tranzit;

— stabilirea unor condiții speciale pentru animalele provenite din toată țara sau dintr-o parte a țării terțe în cauză.

(2) În cazul în care, cu ocazia unuia din controalele prevăzute de prezenta directivă, se constată că un lot de animale ar putea constitui un pericol pentru sănătatea animalelor sau a oamenilor, autoritatea veterinară competentă ia imediat următoarele măsuri:

— confiscarea și distrugerea lotului în cauză;

— informarea imediată a celorlalte puncte de control la frontieră și a Comisiei cu privire la constatările făcute și la originea animalelor, în conformitate cu articolul 12 alineatul (4).

(3) Comisia poate, în cazul prevăzut la alineatul (1), să ia măsuri de protecție cu privire la animalele menționate la articolul 9.

(4) Reprezentanții ai Comisiei se pot deplasa de îndată la fața locului.

(5) În cazul în care un stat membru informează oficial Comisia cu privire la necesitatea luării unor măsuri de salvagardare și în cazul în care Comisia nu a recurs la dispozițiile alineatelor (1) și (3) sau nu a sesizat Comitetul permanent veterinar în conformitate cu alineatul (6), acesta poate să ia măsuri de protecție cu privire la importurile de animale în cauză.

În cazul în care un stat membru ia măsuri de protecție cu privire la o țară terță, în temeiul prezentului alineat, acesta informează celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta, în conformitate cu articolul 12 alineatul (5).

(6) În termen de zece zile lucrătoare, Comitetul permanent veterinar este sesizat, în condițiile prevăzute la articolul 22, în vederea prelungirii, modificării sau abrogării măsurilor prevăzute la alineatele (1), (3) și (5).

(7) Deciziile de prelungire, modificare sau abrogare a măsurilor adoptate în temeiul alineatelor (1), (2), (3) și (6) se iau în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22.

(8) Normele de aplicare a prezentului capitol se adoptă, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

CAPITOLUL III

Inspecția

Articolul 19

(1) Experți veterinari de la Comisie pot, în colaborare cu autoritățile naționale competente și în măsura necesară aplicării uniforme a cerințelor prezentei directive, să verifice respectarea criteriilor indicate în anexele A și B de către punctele de control la frontieră autorizate și de către unitățile de carantină autorizate în conformitate cu articolele 6 și 10.

⁽¹⁾ JO L 275, 26.9.1986, p. 36.

⁽²⁾ JO L 378, 31.12.1982, p. 58, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 90/134/CEE (JO L 76, 22.3.1990, p. 23).

(2) Experți veterinari de la Comisie pot efectua, în colaborare cu autoritățile competente, controale la fața locului.

(3) Statul membru pe al cărui teritoriu se efectuează o inspecție acordă experților veterinari de la Comisie tot sprijinul necesar îndeplinirii misiunii lor.

(4) Comisia informează statele membre cu privire la rezultatele controalelor efectuate.

(5) În cazul în care Comisia consideră că rezultatele controlului o justifică, aceasta procedează, în cadrul Comitetului permanent veterinar, la revizuirea situației. Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22, deciziile necesare.

(6) Comisia urmărește evoluția situației și, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22, modifică sau abrogă, în funcție de această evoluție, deciziile menționate la alineatul (5).

(7) Normele de aplicare a prezentului articol se adoptă, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 20

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru consideră, în urma rezultatelor controalelor efectuate la locul de comercializare a animalelor, că dispozițiile prezentei directive nu se respectă într-un punct de control la frontieră dintr-un alt stat membru, aceasta contactează, fără întârziere, autoritatea națională competentă din statul în cauză.

Aceasta din urmă ia toate măsurile necesare și comunică autorității competente din primul stat membru natura controalelor efectuate, deciziile luate și motivele acestora.

În cazul în care autoritatea competentă din primul stat membru consideră că măsurile luate nu sunt suficiente, aceasta caută, împreună cu autoritatea din statul în discuție, căile și mijloacele care să permită remedierea situației, după caz, printr-o vizită la fața locului.

În cazul în care controalele menționate la primul paragraf duc la constatarea nerespectării repetate a dispozițiilor prezentei directive, autoritatea competentă din statul membru de destinație informează Comisia și autoritățile competente din celelalte state membre.

La cererea autorității competente din statul membru de destinație sau din proprie inițiativă, Comisia trebuie să trimită la fața locului, în colaborare cu autoritățile naționale competente, o misiune de inspecție. Misiunea în cauză poate, în funcție de natura infracțiunilor constatate, să rămână la fața locului până la luarea deciziilor prevăzute la ultimul paragraf.

În așteptarea concluziilor Comisiei, statul membru în cauză trebuie, la cererea statului membru de destinație, să înăsprească controalele la punctele de control la frontieră sau la unitatea de carantină în cauză.

Statul membru de destinație poate, la rândul său, să intensifice controalele privind animalele care au aceeași origine.

Comisia, hotărând la cererea unuia din cele două state membre în cauză și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22, trebuie, în cazul în care inspecția menționată la al cincilea paragraf confirmă neregulile, să ia măsurile corespunzătoare. Aceste măsuri trebuie să fie confirmate sau reexamine în cel mai scurt timp, în conformitate cu aceeași procedură.

Articolul 21

(1) Fiecare stat membru stabilește un program de schimb de personal însărcinat cu efectuarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe.

(2) Comisia coordonează, împreună cu statele membre și în cadrul Comitetului permanent veterinar, programele menționate la alineatul (1).

(3) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a permite punerea în aplicare a programelor rezultate din coordonarea menționată la alineatul (2).

(4) În fiecare an, în urma rapoartelor statelor membre, se revizuieste, în cadrul Comitetului permanent veterinar, punerea în aplicare a programelor.

(5) Statele membre țin seama de experiența acumulată pentru a îmbunătăți și a aprofunda programele de schimb.

(6) Se poate acorda o contribuție financiară din partea Comunității, pentru a permite dezvoltarea eficientă a programelor de schimburi. Normele privind această contribuție și suma estimată a fi suportată din bugetul Comunităților Europene au fost stabilite de Decizia 90/424/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind anumite cheltuieli în sectorul veterinar (¹).

(7) Normele de aplicare a alineatelor (1), (4) și (5) se adoptă, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

CAPITOLUL IV

Dispoziții generale

Articolul 22

În cazul în care se face trimitere la procedura prevăzută la prezentul articol, se procedează în conformitate cu articolul 17 din Directiva 89/662/CEE.

(¹) JO L 224, 18.8.1990, p. 19, astfel cum a fost modificată prin Decizia 91/133/CEE (JO L 66, 13.3.1991, p. 18).

Articolul 23

În cazul în care se face trimitere la procedura prevăzută la prezentul articol, se procedează în conformitate la articolul 18 din Directiva 89/662/CEE.

Articolul 24

Anexele la prezenta directivă se modifică, dacă este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 25

Prezenta directivă nu aduce atingere obligațiilor care rezultă din legislația vamală.

Articolul 26

(1) Articolele 12 și 28 din Directiva 72/462/CEE se elimină.

În așteptarea deciziilor prevăzute la articolele 5 și 6 din prezenta directivă, textele adoptate în temeiul articolului 12 din Directiva 72/462/CEE se aplică în continuare.

(2) Articolele 20 și 21 din Directiva 90/426/CEE, precum și articolul 27 și articolul 29 alineatul (2) din Directiva 90/539/CEE se elimină.

Articolul 27

(1) Directiva 89/662/CEE se modifică după cum urmează:

(a) La articolul 19 alineatul (2), data de „31 decembrie 1992” se înlocuiește cu data de „31 decembrie 1996”.

(b) Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive la 1 iulie 1992.”

(2) Directiva 90/425/CEE se modifică după cum urmează:

(a) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care controalele efectuate în locurile unde pot fi introduse pe teritoriile menționate în anexa I la Directiva 90/675/CEE animale sau produse menționate la articolul 1 și care provin dintr-o țară terță, cum ar fi porturile, aeroporturile și punctele de control la frontiera cu țările terțe, se iau următoarele măsuri:

(a) trebuie să se verifice certificatele sau documentele care însoțesc animalele sau produsele;

(b) animalele și produsele comunitare se supun normelor de control prevăzute la articolul 5;

(c) produsele din țările terțe se supun normelor prevăzute de Directiva 90/675/CEE;

(d) animalele din țările terțe se supun normelor prevăzute de Directiva 91/496/CEE.

(2) Cu toate acestea, începând cu 1 ianuarie 1993 și prin derogare de la alineatul (1), toate animalele sau produsele transportate cu mijloace de transport care leagă, în mod regulat și direct, două puncte geografice din Comunitate se supun normelor de control prevăzute la articolul 5.”

(b) Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Consiliul procedează, pe baza unui raport al Comisiei însoțit de eventuale propuneri asupra cărora se va pronunța cu majoritate calificată, la revizuirea:

— dispozițiilor articolului 10 și articolului 5 alineatul (2) litera (a), înainte de 1 ianuarie 1993;

— altor dispoziții, înainte de 1 ianuarie 1996.”

(c) La articolul 26:

la primul paragraf, punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) altor dispoziții din prezenta directivă, la 1 iulie 1992.”;

al doilea paragraf se elimină.

(3) Directiva 90/675/CEE se modifică după cum urmează:

(a) La articolul 19, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În termen de zece zile lucrătoare, se sesizează Comitetul permanent veterinar, în condițiile prevăzute la articolul 23, în vederea prelungirii, modificării sau abrogării măsurilor prevăzute la alineatele (1), (3) și (5). În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, se pot, de asemenea, adopta deciziile necesare, inclusiv cele privind circulația intracomunitară a produselor și cele privind tranzitul.”

(b) La articolul 32, data de „31 decembrie 1991” se înlocuiește cu data de „1 iulie 1992”.

Articolul 28

Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, pentru o perioadă de trei ani, măsurile tranzitorii necesare pentru a facilita trecerea la noul regim de control prevăzut de prezenta directivă.

Articolul 29

Statele membre pot recurge la asistența financiară din partea Comunității prevăzută la articolul 38 din Decizia 90/424/CEE pentru punerea în aplicare a prezentei directive, în special pentru punerea în funcțiune a rețelei de schimb de informații între serviciile veterinare și punctele de control la frontieră.

Articolul 30

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma:

- (a) dispozițiilor articolului 6 alineatul (3) și ale articolelor 13, 18 și 21, la 1 decembrie 1991;
- (b) celorlalte dispoziții ale prezentei directive la 1 iulie 1992.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea

trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Normele de aplicare a prezentei directive, în special cele ale articolului 8 secțiunea B, se adoptă, iar sistemul menționat la articolul 12 alineatul (4) al doilea paragraf se pune în aplicare la 1 iulie 1992.

În cazul în care data menționată la primul paragraf nu se poate respecta, măsurile tranzitorii prevăzute la articolul 28 trebuie luate la acea dată.

Articolul 31

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 iulie 1991.

Pentru Consiliu

Președintele

P. BUKMAN

ANEXA A

Condiții generale de autorizare a punctelor de control la frontieră

Pentru a putea obține o autorizație comunitară, punctele de control la frontieră trebuie să dispună de:

1. o cale de acces rezervată special transportului de animale vii, astfel încât să se evite ca animalele să aștepte inutil;
2. instalații ușor de curățat și dezinfectat, permițând descărcarea și încărcarea diferitelor mijloace de transport, controlul, aprovizionarea și îngrijirea animalelor și având o suprafață, o iluminare, o aerisire și o arie de aprovizionare proporțională cu numărul animalelor de controlat;
3. un număr suficient, în raport cu numărul animalelor care trebuie tratate de punctul de control la frontieră, de veterinari și de personal auxiliar special instruit pentru efectuarea controalelor documentelor care însoțesc animalele, precum și pentru efectuarea controalelor clinice prevăzute la articolele 4, 5, 8 și 9 din prezenta directivă;
4. spații suficient de mari, care să includă vestiare, dușuri și cabine de toaletă, la dispoziția personalului însărcinat cu efectuarea controalelor sanitar-veterinare;
5. un spațiu și instalații corespunzătoare pentru prelevarea și tratarea probelor și pentru controalele de rutină prevăzute de normele comunitare;
6. serviciile unui laborator specializat care să fie în măsură să efectueze analize speciale ale probelor prelevate la acest punct de control;
7. serviciile unei întreprinderi care, situată în imediata apropiere a punctului de control, să dispună de instalațiile și echipamentul necesare adăpostirii, alimentării, adăpării, tratării și, după caz, sacrificării animalelor;
8. instalații corespunzătoare care să permită, în cazul în care aceste puncte de control sunt utilizate ca puncte de oprire sau de transfer al animalelor în cursul transportului, descărcarea, adăparea, alimentarea și, după caz, adăpostirea adecvată a acestora, acordarea unui tratament sau, dacă este necesar, sacrificarea într-un mod în care să se evite orice suferință inutilă;
9. echipamente corespunzătoare care să permită schimbul rapid de informații cu celelalte puncte de control la frontieră și cu autoritățile sanitar-veterinare competente prevăzute la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE;
10. echipamente și instalații de curățire și dezinfecție.

ANEXA B

Condiții generale de autorizare a unităților de carantină

1. Se aplică punctele 2, 4, 5, 7, 9 și 10 din anexa A.
  2. În afară de acestea, unitatea de carantină trebuie:
    - să se afle sub controlul permanent și în responsabilitatea medicului veterinar oficial;
    - să fie situată într-un loc aflat la distanță de crescătorii sau de alte locuri unde se află animale care ar putea fi infectate cu boli contagioase;
    - să dispună de un sistem eficient de control care să asigure o supraveghere adecvată a animalelor.
-